

Pinedes dels turons i vessants de Sucs. Serra del Bou i Pineda de la Cerdera

Entre els anys 1965 i 1970, aquests turons van ser replantats amb pi blanc (*Pinus halepensis*). Aquests espais funcionen com a connectors i és fàcil veure-hi llebre (*Lepus sp.*), mussol comú (*Athene noctua*), teixó (*Meles meles*), guineu (*Vulpes vulpes*), senglar (*Sus scrofa*), puput (*Upupa epops*) o picot verd (*Picus viridis*).

Menció especial a la zona de Raimat, on destaca el pantà Gros de Raimat, que genera un ambient humit destacable enmig d'una zona de conreu de vinyes; totalment naturalitzat, trobem vegetació de ribera com àlbers (*Populus alba*) i pollancre (*Populus nigra*) i comunitats de canyís (*Phragmites australis*) i pinedes.

Basses de Sucs

Les Basses de Sucs són uns pantans d'origen artificial que amb l'abandonament i el temps han esdevingut totalment naturalitzats. El seu interès ve de les poblacions d'ocells aquàtics que acullen. Es troben ben a prop de la desapareguda Clamor Amarga d'Almacelles, una gran llacuna d'origen endorreic avui dia transformada en cultius de cereal.

Hi viuen diverses espècies protegides, com l'arpella (*Circus aeruginosus*), l'agró roig (*Ardea purpurea*) i altres espècies migratòries. Als marges de les basses apareix també vegetació halòfila que ocupa superfícies molt reduïdes, com la salada (*Suaeda vera*) o el salat blanc (*Atriplex halimus*).

El riu Segre

El riu Segre és un dels grans elements vertebradors del territori ponentí, contribueix a l'estructuració del sistema territorial d'espais lliures i actua de referent paisatgístic, de corredor biològic, d'espai d'activitat econòmica i social.

La història de la ciutat es troba vinculada des dels seus inicis al riu, el qual li és font de vida i de riquesa. Nombroses matèries primeres per a la vida dels primers pobladors són extretes de la seva ribera. El camí natural del riu Segre. Té 17 quilòmetres de longitud i el recorregut enllaça un conjunt d'espais de valor natural i humà (Grenyana, la Mitjana, el tram urbà del riu, Rufeà, Butsenit), tots articulats al voltant de l'aigua.

Tossal de la Moradilla

El Tossal de la Moradilla destaca enmig de la plana i els conreus agrícoles de la partida de la Moradilla.

Representa una de les darreres restes de vegetació natural de matollar, i és refugi per a nombroses espècies protegides, tant d'invertebrats com de vertebrats. Aquests turons estan formats per vegetació natural de matollar halonitròfil, adaptats a sòls secs i més aviat salins, i afloraments rocosos. Hi trobem una àrea de distribució d'una espècie de la flora amenaçada de Catalunya: *Plantago loeflingii*.

El tossal en si fa una forma allargada en què destaquen dos elevacions, totes dues fortificades per l'exercit republicà, que crea un entramat molt interessant de visitar. Hi trobem el castell dels Alamús i les seves fortificacions, i les restes d'un búnquer semiruprestre.

Secans de Mas de Melons, Alfés i Torreribera

Mas de Melons és un espai de caràcter agrícola i ramader amb una configuració paisatgística singular pel seu relleu irregular i la presència de nombroses taques de vegetació natural. Conté una excepcional singularitat florística i faunística i és el millor exemple de paisatge estèpic del país, amb la presència de gairebé la totalitat de població catalana de ganga (*Pterocles alchata*).

El timó (*Thymus vulgaris*), que dona nom a la Timoneda d'Alfés està molt present en aquest hàbitat, juntament amb l'argelaga (*Genista scorpius*) i la botja pudent (*Artemisa herba-alba*). Els últims anys també ha tornat l'aloa becuda (*Chersophilus duponti*) a la zona. Al secà de Mas de Melons-Alfés hi ha un altre sector conegut com a Torreribera, un hàbitat format majoritàriament per cultius extensius de regadiu i petites taques de cultius de secà, que acull un important nombre d'aus de gran interès, i destaca per què alberga l'única població reproductora de trenca (*Lanius minor*) a Catalunya i Espanya.

El municipi de Lleida allotja un conjunt d'espais d'alt valor natural, paisatgístic i social importants per al desenvolupament sostenible del territori.

Molts estan distribuïts en petites clapes al mig de l'extensa superfície cultivada de l'Horta de Lleida, que constitueix, en si mateixa, el paisatge més característic de l'entorn de la ciutat de Lleida.

Són de notable importància els espais naturals lligats a la presència d'aigua, zones de ribera i aiguamolls del riu Segre, marges de sèquies i clamors i zones humides de basses de reg.

També destaquen nombrosos espais amb vegetació mediterrània estèpica situats en turons, vessants i als secans del sud del terme.

Els cursos d'aigua i els boscos actuen com a corredors ecològics, que faciliten els desplaçaments de la fauna pel territori, i creen una autèntica Xarxa d'Espais Naturals.

Vine a descobrir els espais naturals de Lleida

Més informació a la web

<http://urbanisme.paeria.cat/sostenibilitat>

**LLEIDA
en verd!**

Més informació a:

Regidoria de l'Hàbitat Rural i la Sostenibilitat
Plaça de la Paeria, 11, planta baixa (edifici Pal-las)
25007 Lleida

Tel. 973 700 455
infosostenible@paeria.cat
urbanisme.paeria.cat/sostenibilitat/

© LLEIDA EN VERD. TOTES LES IMATGES SÓN DE LA PAERIA

**ESPAIS
naturals
DE LLEIDA**

Alzinars i carrascars de Raimat

Aquests turons representen una de les darreres restes de vegetació natural de matollar, principalment màquies, formada per alzinars (*Quercus rotundifolia*) i carrascars (*Quercus coccifera*), i és refugi de nombroses espècies protegides, tant d'invertebrats com de vertebrats. Generalment estan formats per vegetació arbustiva i matollars adaptats a sòls secs i més aviat salins.

Els alzinars continentals o carrascars són la comunitat més complexa que es troba de forma natural en aquestes terres. La seva presència és molt escassa, atès principalment a l'extensió del conreu de regadiu i a la plantació de pins que es va dur a terme a la major part de les àrees no cultivades durant els anys 65-70.

Malgrat això, no s'ha de menystenir l'interès paisatgístic d'aquests turons en tant que constitueixen espais elevats en un entorn dominat per la plana de Lleida.

Aiguamolls de Rufeà

Els Aiguamolls de Rufeà són un espai de llacunes fluvials i extensos prats humits vinculats a la dinàmica del riu, amb la presència de bosc de ribera. Aquesta situació ha provocat la presència d'una gran quantitat de fauna, sobretot d'aus aquàtiques, com l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), la gallineta o polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) o el bernat pescaire (*Ardea cinerea*).

Així, entre els arbres, hi trobarem majoritàriament àlbers (*Populus alba*), acompanyats de freixes (*Fraginus agustifolia*), xops (*Populus nigra*) i verns (*Alnus glutinosa*).

El camí del riu ens porta fins a aquest espai poc conegut, però amb un gran atractiu per gaudir de la natura.

ESPAIS naturals DE LLEIDA

Basses de Sucs

Parc de la Mitjana

**Pinedes dels turons
i vessants de Sucs
Serra del Bou i
Pineda de la Cerdera**

**Tossal de
la Moradilla**

**Alzinars i
carrascars
de Raimat**

**Aiguamolls
de Rufeà**

El riu Segre

**Secans de Mas
de Melons, Alfés
i Torrerièra**